

τις κυττάζῃ, τὸσον καθαρώτερον θέλει διακρίνει τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰ σφάλματα καὶ ἀνευρίσκει τὰς ἀμαρτίας του, καὶ τοῦτο θέλει τὸν κρατεῖ τεταπεινωμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ὁδηγεῖ νὰ περιπατῇ ταπεινοφρόνως καὶ μὲ πρᾶτότητα ἔμπροσθεν τῶν φίλων καὶ συμπολιτῶν του.

Ἐὰν κυττάξετε οἱ, ἀκριθὰ μου τέκνα, εἰς τὸν καθρέπτην τοῦτον, δὲν θέλετε ἶδει τὰ πρόσωπά σας, ἀλλὰ τὴν καρδίαν σας· διότι μόνον τὴν μορφήν καὶ κατὰσταῖν τῆς καρδίας ἀντανακλᾷ ὁ καθρέπτης οὗτος. Εἶναι δ' ἀδιάφορον ἐντελῶς ἂν ᾔσθε ὥραῖοι ἢ ἄσχημοι, μαῦροι ἢ λευκοί, ἂν ἡ καρδία σας ᾔναι εὐθεῖα καὶ καθαρά.

Δεήθητε δὲ τοῦ Κυρίου, ὅστις δύνάται νὰ μεταβάλῃ τὰς καρδίας ὅλων, νὰ κάμῃ σὰς καὶ τοὺς ταλαιπώρους εἰδωλολάτρας εὐθεῖς καὶ καθαρὸς διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καὶ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τότε θέλετε εἶσθαι ἀληθῶς ὥραῖοι.

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΥΠΟΜΟΝΗΣ.

Ἐλέφας τις ἐν Καλκούτῃ τῆς Ἰνδικῆς ἐπάσχαν ἀπὸ ὀφθαλμῖαν, ἥτις τὸν κατέστησεν ἐντελῶς τυφλόν. Ὁ κύριός του, εἰς τὸν ὅποιον ὁ ἐλέφας ὅστις ἦτο πολὺ ἱχρήσιμος, προσεκάλεσεν ἄγγλον τινα ἱατρὸν νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ ἰδοὺ ἂν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τι πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ.

Ὁ ἱατρὸς ὑπῆγεν, ἐξέτασε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ζώου, καὶ εἶπεν, ὅτι ἐνόμιζεν, ὅτι, ἂν ἐφηρμόζετο ἡ αὐτὴ θεραπευτικὴ μέθοδος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἐλέφαντος, ἥτις ἦτο ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνους ὀφθαλμοῖς, τὸ ζῶον θὰ ἀπέκτα τὴν δρασίμ του.

Ὁ ἰδιοκτήτης ἔστρεψε καὶ ὁ ἐλέφας διετάχθη νὰ πλαγιάσῃ ὅπερ ἔπραξε μὲ τὴν συνήθη του εὐπειθειαν. Εὐθὺς δὲ, ἅμα ὁ ἱατρὸς ἐφήρμωσε τὸν νιτρικὸν ἄργυρον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς του, ὁ πτωχὸς ἐλέφας ἐξέβαλε τρομερὰς οἰμωγὰς ἐκ τοῦ υπερβολικοῦ πόνου, τὸν ὅποιον ἡ καυτηρίασις τῷ ἐπροξένησεν, ἀλλὰ δὲν ἐσάλευσεν ἐκ τῆς θέσεώς του.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καυτηρίασεως ἦτο θαυμάσιον. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἤρχισαν νὰ καλλιερεῦνται καὶ ὁ ἐλέφας νὰ βλέπῃ ἐν μέρει· τοῦτο δὲ τὸν εὐχαρίστησε τὰ μέγιστα. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ὅτε ὁ ἱατρὸς ὑπῆγεν εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ, ἅμα ἤκουσε τὴν φωνήν του, ἐπλαγιάσε μόνος του, ἔθεσε τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς, ἐμάζευσεν τὴν προδοσκήδα του, ἐπῆρε μίαν βαθεῖαν ἀναπνοήν, ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ἐμελλε νὰ ὑποστῇ σημαντικὴν ἐγχείρισιν, ἐξέφερεν ἀνεστεναγμὸν ἀνακουφίσεως, ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ καυτηρία-

σις, καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τῆς προδοσκήδος καὶ ἄλλων μορφασμῶν τοῦ προσώπου ἐφάνερωνεν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ δεῖξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του!

Ὅποια συναίσθησις εὐγνωμοσύνης! Ὅποιον μᾶθημα ὑπομονῆς διὰ πολλὰ παῖδια καὶ ἀκόρη ἡλικιωμένους, οἵτινες οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον πόνον θέλουν νὰ ὑποφέρωσι!

ΜΟΝΟΝ ΔΥΟ.

Μόνον δύο ὁδοὶ ὑπάρχουσιν — ἡ μία πλατεῖα καὶ ἡ ἑτέρα στενὴ — ἡ μία φέρει εἰς ἀπώλειαν, ἡ ἄλλη εἰς ζωὴν. Πολλοὶ βαδίζουσι διὰ τῆς μιᾶς, ὀλίγοι διὰ τῆς ἑτέρας.

Κατ' ἀνθρωπίνην ἰδέαν πολλὰ ὑπάρχουσιν εἰδὴ κοινωνιῶν, πολλὰ τάξεις, πολλὰ θρησκείαι καὶ πολιὰ ἀφρέσεις. Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅμως μόνον δύο, — ἡ δικαία καὶ ἡ πονηρά — ὁ σίτος καὶ τὸ ἄχυρον — ἡ ζῶσα καὶ ἡ νεκρά.

Μόνον δύο θάνατοι ὁ τοῦ δικαίου καὶ ὁ τοῦ πονηροῦ.

Μόνον δύο μέρη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, — τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τὸ πρὸς τὰ ἀριστερά· καὶ μόνον τὰ δύο ταῦτα — Οἱ πρὸς τὰ δεξιὰ θὰ ᾔναι οἱ εὐλογημένοι. «Ἐλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου.» Οἱ ἐξ εὐωνόμων θὰ ᾔναι οἱ κατηραμένοι. «Ἀπέλθετε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι.»

Πάντες πρέπει νὰ ἐμφανισθῶσιν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ ἵνα λάβωσι κατὰ τὰ πεπραγμένα ἐν τῷ σώματι, εἴτε ἀγαθὰ εἶναι εἴτε κακά.

Ἐῖθε πάντες οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται ν' ἀκολουθήσουσιν τὴν καλὴν ὁδόν, ἵνα εὐρεθῶσιν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Κριτοῦ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΗΣ.

Ἡ μικρὰ γωνία τῆς Γῆς, ἥτις κεῖται μετὰ τῆς Μεσογείου θαλάσσης πρὸς Δυσμὰς, τοῦ Εὐφράτου πρὸς Ἀνατολὰς, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας πρὸς Ἀρχτὸν καὶ τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου πρὸς Νότον ὑπῆρξε θέατρον τῶν σπουδαιοτάτων συμβάντων τῆς Γῆς μας καὶ ὅλου τοῦ Σύμπαντος.

Εἰς αὐτὴν ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τοὺς Πατριάρχας, τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς Προφῆτας. Εἰς αὐτὴν ἐγεννήθη, ἔζησεν, ἀπέθανε καὶ ἀναλήφθη ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Εἰς αὐτὴν ἤρξατο καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξηπλώθη ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ εἰς αὐτὴν ἐγένοντο τὰ μέγιστα θαύματα ὅσα ποτε ἐγένοντο ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.